

TSRS
60-MEČIUI —

60 spartuoliško
darbo savalčių!

6 - oji savaité:

*Revoliuciniam tarybinės
audies avangardui*

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

gruodžio

17 d.

Ketvirtadienis

Nr.148 (4341)

|||||||

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

NEUŽMIRŠTAMOS PRAEITIES PUSLAPIAI

Metāļi ķeīča metus, nepa-
stebīmai pavasario ledokšņu
skambesj pakeiča vasaros, o
jas — rudens darganos... Tā
laiko skubējimā, be abejo, la-
bai gerai pajaucia kiekvienas
žmogis. O kā jau bekalbēti
apie kolektyvus, kuriems lai-
ko tēkmē pralekia labai
greitai, kasmet atnešdama
naujus rūpestius, naujas
darbu pargales... Stai jau
trīsdesimt du metus gvyuo-
ja „Lenino keliu” kolūkis.
Per tuos metus buvo visko:
ir grazių pergalių, ir ne visai
sekmingų metų. Žmogaus
atmintis išsaugoja daug įvy-
kių, susitikimų. Bet daug kā
užkloja ir laiko dulkes...

Todėl sveikintinas šio ūkio vadovų skiriamas dėmesys kolūkio istorijai jamžinti. komunistų ir komjaunuolių nuėitam šlovingam kovų ir darbų keliui įprasminti. Pradžią tam prieš keletą metų davė ūkio komjaunimo aktyvistai, kuriems tuo metu vadovavo jaunas komunistas, stacionarinį įrengimų inžinierius Romas Slavenskas. Kolūkio valdyba, pirminė partinė organizacija pritarė komjaunuolių iniciatyvai, ir taip gimė dvi dalyb pirminės komjaunimo organizacijos istorijos, kur rajoninėse bei respublikinėse apžiūrose ne kartą pelnė prizines vietas. Komjaunuolių užrašyti kovų veteranų, revoliucinio judėjimo dalyvių prisiminimai, iš buvusių pogrindininkų komunistų ir komjaunuolių gautos vertingos fotonuotraukos atskleidė labai daug nežinomų vertingų revoliucinės kovos puslapių...

Dabar kolūkio kontoroje labai kruopščiai kaupiami visi diplomai, garbės raštai, prizai, kuriais už aukštus gamybos rezultatus yra apdovanojamas ūkis. Specialiame albume „Spauda apie mus“ kaupiamos visos korespondencijos ir straipsniai, išspausdinti apie „Lenino kelio“ kolūkį rajoninėje bei respublikinėje spaudoje. Olytė jau yra sukaupia nemažai fotonuotraukų, kurios atspindi visas kolūkio šventes, kiekvieną įspūdingesnį įvykį, minėjimą, darbo kolektyvo pergalę... Specialiuose albumuose pasakojama apie leniniečių draugystę su Baltarusijos TSR Mogiliovo rajono „Zaria“ kolūkiu bei Vokietijos Demokratinės Respublikos Veimaro apskrities kooperatinį ūkiu „Vokietijos — Tarybų Sąjungos draugystė“.

1951—1953 metais Svēdasu MTS politinis skrydis leido daudziatirāžinj laikraštij „Kolūkiečij balsas“, o nuo 1958—1960 metų „Lenino keliu“ kolūkyje buvo platīnamas ūkio valdybos ir pirmīnės partīnės organizācijas leidzīamas daudziatirāzīnis

laikraštis „Leninietis“. Šie spausdiniai yra didžiulė bibliografinė retenybė, nes pilno laikraščių komplekto niekas, išskyrus LTSR valstybinę respublikinę biblioteką bei LTSR knygų rūmus, neišsaugojo. Neišliko visi „Leniniečio“ numeriai ir kolūkyje. Tačiau šiuo metu yra rasta išleisti ir jau užsakytos šio daugiatairažinio laikraščio, o taip pat kai kurių „Kolūkiečių balso“ numerių kopijos. Šių leidinių numeriai labai praturtins kaupiamą medžiagą kolūkio metraščiui.

Lygiagrečiai su kolūkio istorija, ūkyje kaupiama ir medžiaga apie revoliucinės kovos atgarsius Kunigiškių bei kituose kaimuose.

Stai, padešant Partijas istorijos instituto prie LKP Centro Komiteto archyvo darbuotojams, pasisekė surinkti medžiagą apie Lietuvos Komunistų partijos Centro Komiteto operatyvinės grupės, vadovaujamos L. Meskupo-Adomo, veiklą. Šios operatyvinės grupės sudėtyje kovojo ir žuvo nelygioje kovoje su fašistais kunigiškietis, buvęs komunistas-pogrindininkas, LKP Rokiškio apskrities komiteto sekretorius LKP Centro Komiteto narys Stasys Skliūris. Taip pat yra užrašyta nemažai prisiminimų apie revoliucinio judėjimo buržuazijos valdymui metais dalyvius brolius Matulionius, Vitoldą ir Povilą Skliūrius. Toliau renkami prisiminimai apie Svėdasų valsčiaus revkomo nari, komunistą-pogrindininką Kazį Baltušką. Prisiminimus apie šį kovotoją už šviesų rytą kolūkiui atsiuntė Eduardas Petras ir Robertas Matulioniai, nemaža vertingos medžiagos pateikė Partijos istorijos instituto prie LKP CK archyvo darbuotojai.

1940 metų liepos mėnesį „Tiesoje“, „Lietuvos žiniose“, „Darbininkų žodyje“, „Vilniaus bals“ ir kituose laikraščiuose buvo išspausdinta Lietuvos Komunistų partijos Centro Komiteto parengta „Lietuvos darbo liaudies sąjungos“ liaudies seimo rinkimų platforma, kuria raginami visi piliečiai balsuoti tik už liaudies kandidatus, kurie gali užtikrinti jos reikalavimų įgyvendinimą. Šioje platformoje nurodyti reikalavimai, kuriuos įvykdžius, visi darbo žmonės atgaus savo laisvę ir teises, jiems bus užtikrinta valstybės parama, sveikatos apsaugos, liaudies švietimo, kultūros kėlimas, visiška laisvė, lygybė... Šio svarbaus dokumento svarstymas vyko visuose respublikos valsčiuose, kaimuose. O po rinkimų platforma pasirašyti buvo suteikta teisė tik patiems aktyviausiems revoliucinio judėjimo dalyviams, pažangiausiems kolektyvams, kaimams. Po šiuo dokumentu savo parašus padėjo ir šim-

tas tuometinės Rokiškio apskritys Kunigiškių kaimo valstiečių... Šiuo metu LTSR centriniame valstybiniame archyve yra užsakyta šio dokumento kopija, kuri labai praturtins Kunigiškių kaimo praeities puslapius.

Kadangi dabartinės kolūkio teritorijoje Didžiojo Tėvynės karo metais kovojo J. Zemašės partizanų būrys, vietiniai žmonės globojo partizanus, suteikdavo jiems daug žinių, šio metu renkami prisiminimai apie šių partizanų būrinių, o taip pat apie vieną iš kovotojų — Lietuvos Komunistų partijos Centro Komiteto pirmąjį sekretorių Petrą Griškevičių. Kai kuria medžiaga apie P. Griškevičiaus ir jo bendražygių kovas jau pateikė LTSR valstybinė respublikinė biblioteka. Partijos istorijos institutas prie LKP Centro Komiteto.

Visā tā darbā, kuris dibinājis „Lenino keliņ” kollektīvu, stiekiant jāmizina reālās cilvēces, kovīnēs ir darbošos puslapius, net sunku išvardinti Kol kas viskas kaupiama aplankuose, užrašu knygutėse, šasiuvinuose. O po to, kai surinkta medžiaga bus susisteminta, sukaupta, reikiama iliustruota ir apipavidalinta, ji bus perkelta į albumus, stendus, tapti muziejiniiais eksponatais...

Vyt. Bagdonas
„Lenino keliu“ kolūkio
pirminiuko pavaduotojas
politiniam-masiniam darbiui

ĪSTVERMĪNGU TRIŪSU
PELNYTA PAGARBA

Pasakoja Ričardas Sargūnas, Anykščių
autotransporto įmonės pirminės partinės
organizacijos sekretorius

Siomis dienomis, dar
diviemis savāitēms likus iki
naujametiniu svēnciu, mūsu
jmonēs kolektīvas baigē
vykdyti metinē darbu pro-
gramā pagal visus pagrindi-
nus rodiklius. Pervērtas me-
tinēje uzduotie, nūmotvies
kroviniu kiekis ir kēlviu
skaičius, sulaupyta nēnaza
kūda.

Per šios melus, tarusavyje sutardami, nuostirdiai ir atkakliai trinsė didžiosį daugumą mūsų kolektyvo žmoniją. Ištvėrė, pareigūgumo, meistriško, tecūnijos valdymo pavyzdžius pirmiausia rodė įmonės veteranai komunistai.

Apie kai kuriuos mūsų
jmonės partiecius pries ke-
liolika ar keleta metu buve-
rašyta „Kolektyvinio darbo“
puslapiuose. Per prabėgusius
nuo to laiko metus komuni-
stams Simanui Rutkauskui
Janinai Inčerauskienei, Alek-
sui Siaučiliui, Marytei Ba-
linkienei teko ir nemaža su-
kumų įveikti. Jiems užleko
ryžlo ir iššermės būti imo-
nės darbo pirmūnų gretose.
Ir šiuos metus jie baigia
įvykde asmeninės darbu už-
duotis su didžiuliu kaupu.

Pirmasis iš visų įmonė
partiečių šių metų asmen
nė užduotį įvykdė Simana
Rutkauskas — tai buvo rug

sėjo, pirmąją dieną. Jau pa-
gyvenęs, kantrus, paslaugus
žmogus, jis kasdien perve-
ždamo bortine mašina įvai-
riausius krovinius iš vienos
miesto įmonės į kitą, atlik-
davo Paruošų kontoros už-
sakymus. Dažnai šis komu-
nistinio darbo spartuolis ne-
paleisdavo vairo iš rankų
šostadieniais, sekmadieniais,
nes ir šiomis dienomis dau-
gis mūsų įmonių klientų
negali išsiversti be transpor-
to. Prieš prasidedant žiemos
sezoniui, darbesčiaiam vairuo-
toji pasiūlė pereiti į ke-
lių priežiūros tarnybą. Žino-
ma, čia nelengvas darbo ba-
ras, nes reikia į reisą išvyk-
ti labai ankstyvą rytą. Ta-
čiau vyki sutikęs, Simanas
ši jam patikėtą darbą atlie-
ka gana sėkmingai. Kai daugu-
ma kitų vairuotojų dar pa-
taluose ilsisi, jo vairuojama
savivartė ZIL-MMZ jau
barsto apledėjusiuose keliuo-
se žvyrą.

Sešioliktus metus mūsų įmonėje darbuojasi vairuotojų brigadininkas, pirmosios klasės vairuotojas komunistas Vytautas Dailėdis. apdovanotas trečiojo laipsnio ženkleliu „Už darbą be avarijų“. Šis tikras savosios profesijos meistras turi neabejotiną organizatoriaus talentą. Jam rūpi visų briga-

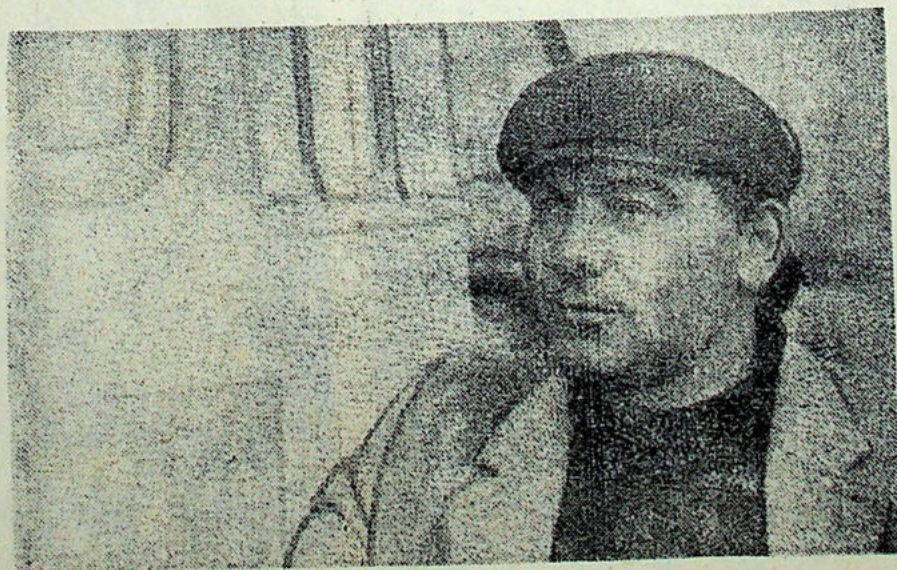
dos narių reikalai: jis pirmas pastebi, kad laikas remontuoti to ar kito vairuotojo susidėvėjusį furgoną, pataria darbo draugams, kaip taupyti kurą, išvengti avarinių situacijų. Ypač Vytautis rūpinasi jauniausiu savo brigados nariu komjaunuoliu Vidu Šiaučūnu, kuriam patyrusio vairuotojo pamokymai labai praverčia. Pats V. Dailidis vienuolikos mėnesių asmeninę darbų užduotį viršijo vos ne trečdajiu. Į brigadininką stengiasi įvytiotis ir jo darbo draugai.

Sekmīgi šie metai buvo komunistui Jonui Siaučiliui. Nuo pavasario jis vairuotoja naujutėli vilkiką ZIL-130-VI. Su šia automašina jis pervežė daug žemės ūkio produkcijos, ypač cukrinių runkelių, pergabeno į rajono ūkūs šimtus tonų durpių, plytų. Daugiau kaip ketvirtadaliu viršijančiam asmenines darbo užduotis, J. Siaučiliui šiomet buvo suteiktas komunistinio darbo spartuolio vardas.

Jau senokai gauna pensiją komunistė Janina Inčerauskienė, bet vis dar nesiskiria su konduktorės krepšiu. Ji tebevadovauja konduktorių brigadai. Taktiška, santūri brigadininkė sugeba brigados konduktores taip nuteikti, kad jos punktualiai atelna į darbą, mandagiai apkalnauja keleivius ir kiekvieną mėnesį surenka pajamų maždaug penktadaliu daugiau, negu būna numatyta užduotyje. Beje, už pastarąjį, III ketvirtį, šios brigados kolektyvas yra tapęs socialistiniavimo konduktorių brigadų tarpe nugalėtoju, jam įteiktas pereinamasis prizas.

Kuris anykštēnas nepažīsta taksi vairuotojos komunistēs Marytēs Baliukiņēs, nuolat iškovojoņķios prizīnes vietas vairuotoju konkursuosē, lenktynēsē. Dēsimtys, šīmtai keleivīu džiaugēsi jos paslaugumu, alidumu. Tik, gal būt, ne visi žino, jog ši laulri, švelni moteris yra kartu ir drāši ļaudies draugovīnīkē, ne kartā sutramdžīus mīesto gatvēs grītuokli, trīkšmadarj.

Daug gerų žodžių galima pasakyti ir apie kitus mūsų įmonės partietius. Vytautas Ramoška, Alfonsas Gadlauskas, Vytautas Repčys, Vasilijus Kalinovas, Jonas Zibas, Stasys Kavaliauskas — visi tai aukštos kvalifikacijos vairuotojai, rūpestingai prižiūrintys techniką, taupantys kurą, be avarijų dirbantys daugelį metų. Avangardinį vaidmenį kolektyve jie iškojo, nesinaudodami jokiomis privilegijomis, o labai stropiai atlikdami kasdieninę pareigą, mokydami iš kitų darbo pirmūnų patyrimo.

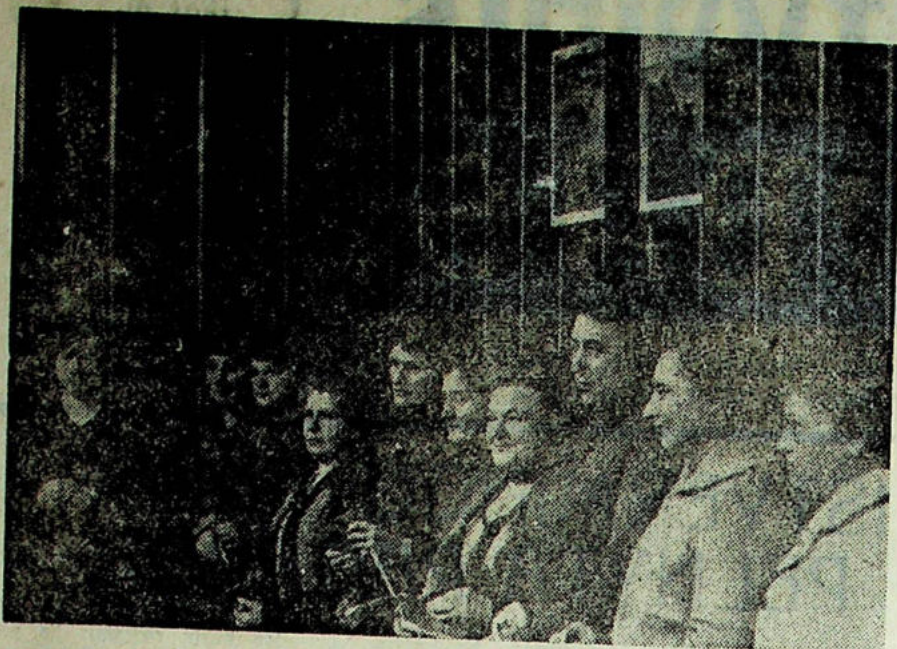
Tarp daugkartinių socialistinio lenklyniavimo nugalėtojų „Lenino keliu“ kolukyje visuomet yra minima ir vairuotojo Povilo Rimkaus pavardė. Povilui, kaip aukštos klasės, patyrusiam vairuotojui, yra patikėtas ūkio autobusas, jam tenka vežioti ūkio dirbančiuosius į darbą vietą. Vasaros metu autobusus priskiriamas talkininkams, moksteivių darbą ir poilsio stovykloms. Povilo Rimkaus vairuojamą autobusą gali mokstieji sutikti ne tik rajone — niekuomet jis neatsisako nuvežti ūkio žmones į koncertus, spektaklius, ekskursijas. Ūkio autobusus kelevius sutinka visuomet tvarkingas, švarus, nes jo šeimnininkas labai myli techniką, rūpestingai prižiūri automašiną. Komunistas Povilas Rimkus, nežiūrind įlepto darbo, randa laiko ir visuomeninei veiklai. Jis išrinktas kolūkių valdybos, pirminės partinės organizacijos biuro nariu, aktyviai Povilas reiškiasi liaudies draugovės, liaudies kontrolės grupės veikloje.

Už sąžiningą darbą Povilas Rimkus ne kartą buvo apdovanotas kolūkių garbės raštais, diplomais. Jam taip pat suteiktas Lenininis garbės raštas.

VYT. BAGDONO tekstas ir nuotrauka

VYT. BAGDONO tekstas ir nuotrauka

Jos atstovavo mūsų rajoną

Neseniai vykusimo Lietuvos TSR moterų suvažiavime Vilniuje dalyvavo dešimt mūsų rajono atstovų.

J. JUNEVICIAUS nuotraukoje: ketvirtą respublikos moterų forumo delegatės.

Dirbkime statybose kokybiškiau, tvarkykimės šeiminiškiau

Partija ir tarybinė vyriausybė daug dėmesio skiria tarybinių žmonių gerovei kelti, jų gyvenimo sąlygoms gerinti. Vienuoliktajame penkmetyje bus įgyvendinta didžiulė kapitalinės statybos programa.

Penkmečio planų įvykdymo sėkmę nulems darnus statybinių organizacijų, žinybų ir užsakovų savitarpio bendravimas. Žinoma, reikalinga, visų pirmiausia, sumaniau organizuoti darbą kiekvienam statybos objekte, visokeriopai gerinti statybų montavimo darbų kokybę, mažinti jų savikainą.

Lietuvos Komunistų partijos XVIII suvažiavime didelis dėmesys buvo atkreiptas į statybų kokybės gerinimą, o taip pat į tai, kad visi užsakovai būtų griežtesni ir reiklesni, priimančios naudoti užbaigtus objektus.

Reikia pažymėti, kad pastaraisiais metais naujai daugiabučiais gyvenamaisiais namais, administraci-

niais ir kultūrinės-buitinės paskirties pastatais pasipuošė ir Anykščių miestas. Kaip žinia, pagrindinė statybinė organizacija, kuri stato gyvenamuosius namus ir kultūrinės-buitinius pastatus Anykščiuose, yra Statybos ir remonto valdyba. Šios valdybos kolektyvui šiemet pagal planinę užduotį reikia atlikti statybų-montavimo darbų už vieną milijoną 613 tūkstančių rublių. Per 10 mėnesių atlikta šių darbų už vieną milijoną 241 tūkstantį rublių. Atrodytų, kad ši statybinė organizacija su išskirtais jai reikalavimais susidoroja, nes čia dirba didelis būrys gerų ir puikiai išmanančių savo darbą darbuotojų. Dauguma jų stengiasi patikėtą darbą atlikti kruopščiai ir sąžiningai. Man dažnai tenka lankytis šios rangovinės organizacijos statuose objektuose ir dalyvauti priimančiuose objektus eksploatacijon. Deja, vis tik neretai išryškėja ir nepageidautini reiškiniai, liudijantys apie tai, kad pasigendama dar deramo reiklumo statybos darbų kokybės atžvilgiu.

Veikiantuose įstatymuose statybos klausimais nurodyta, kad gyvenamuosius ir kultūrinės-buitinius pastatus su bet kokiais neužbaigtais darbais priimti draudžiama. Bet reikia pripažinti, kad neretai priimanči eksplatacijai kai kuriuos objektus, statybinių organizacijoms darydavome nepagrįstas nuolaidas ir dėl to tekdavo sugaišti nemažai laiko, siekiant užbaigti darbus ar ištaisyti pasireiškiančius defektus jau po objektų priėmimo į eksploatavimą.

Žinoma, pastaruoju laiku daroma gana daug, siekiant gerinti statybų kokybę. Tačiau vis dar pasitaiko ir broko. Dėl perdirbinėjimo ir nekokybiškai atliktų darbų nukenčia objektų atidavimo eksploatacijon terminai, išauga darbo sąnaudos, padidėja medžiagų sunaudojimas, pabrangsta pati statyba.

Neretai pasitaiko, kad eksploatacijos metu išryškėja defektai (garantinio laikotarpio metu) lėtai ir labai jau nenoriai statybinių organizacijų šalinami.

Norėtusi dar keletą žodžių

tarti apie tai, kaip mūsų rajono statybinės organizacijos tausoja statybines medžiagas. Tur būt neretai tokios statybos, kurioje nebūtų naudojamos plytos, armatūra, mediena ir kitos pagalbinės medžiagos. Patikrinus, kaip jos laikomos statybos aikštelėse, neramu darsi. Apdailai skirtos plytos retai kur būna apdengtos ir tvarkingai sušalėliuotos, o mediena, tame tarpe ir statybiniai, dažnai atvejais stūkso po atviru dangumi. Paklausus darbų vykdytojų ar meistrų, kodėl netvarkingai laikomos taip reikalingos statybines medžiagas ir gaminiai, dažnai atsakymas būna vienas: nėra žmonių, kas turėtų jomis rūpintis. Mano manymu, reikėtų laikyti tokios taisyklės: kiekvienas darbu vykdytojas ar meistras privalėtų rūpintis ne tik medžiagų įtvežimu į objektą, bet ir jų tinkamu sandėliavimu — saugojimu.

Be to, statybinių organizacijų vadovams, užsakovams ir kitų žinybų atsakingiems darbuotojams reikėtų daugiau dėmesio skirti statybų kontrolei, jų kokybės gerinimui ir sėkmingam planų vykdymui. Ar ne laikas būtų geriau skatinti statybinius, statybų vadovus, nes nuo jų darnaus darbo priklauso statomų objektų kokybė, jų savalaikis atidavimas naudojimui. Norėtusi, kad užsakovai ir rangovai dirbtų ranka rankon, nes mūsų visų bendras tikslas — sumaniau panaudojant šiuolaikinius mokslų ir technikos pasiekimus, kokybiškai užbaigti pradėtus statyti objektus.

Norėtusi išreikšti šitiktinimą, kad mūsų rajono statybiniškai, statybinių organizacijų vadovai nepagailės nei jėgų, nei savo trušo iškeltiems uždaviniams įgyvendinti. Turime iš pagrindų pagerinti atliekamų statybų-montavimo darbų kokybę, dėti visas pastangas, kad objektai būtų atiduoti laiku ir su įvertinimu geral ir labai gerai.

Br. Janulis

Rajono vykdomojo komiteto kapitalinės statybos skyriaus inžinierius

DAUGĖJA KNYGOS DRAUGŲ

Praeitą savaitę įvyko Lietuvos TSR savanoriškos knygų bičiulių draugijos Anykščių rajono organizacijos ataskaitinė-rinkiminė konferencija. Kaip pažymėjo savo ataskaitiniame pranešime šios organizacijos valdybos pirmininkas S. Staurusaitis, per ataskaitinį laikotarpį rajono knygų bičiulių draugija, bendradarbiaudama su švietimo, kultūros įstaigomis, partinėmis, komjaunimo ir kitomis visuomeninėmis organizacijomis, nuveikė nemažą darbą didinant knygų valdmenį anykščių gyvenime, keliant skaitymo kultūrą, per knygą skiepijant jaunimui ištikimybę mūsų liaudies revoliucinės kovos ir darbo tradicijoms.

Ataskaitiniu laikotarpiu draugijos pirminės organizacijos daug dėmesio skyrė visuomeninės politinės, mokslinės-techninės bei kitos literatūros propagavimui, TSKP CK projekto partijos XXVI suvažiavimui „Pagrindinės

TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptys 1981—1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“ propagavimui ir aiškinimui darbo kolektyvuose, deramam Lietuvos Komunistų partijos XVIII ir TSKP XXVI suvažiavimų sutikimui, jų medžiagos ir nutarimų propagavimui.

Buvo organizuota nemažai teminių-literatūrinių renginių, susitikimų su rašytojais, poetais ir kitais žymiais žmonėmis. Aktyviai dalyvauta visuomeninės-politinės literatūros platinimo renginiuose, panaudotų knygų prekybos propagandos darbe.

Per ataskaitinį laikotarpį pagausėjo knygų bičiulių gretos. Rajone yra 50 pirminių organizacijų, kuriose prisiskaičiuojama 1873 nariai.

Ataskaitiniame pranešime buvo kalbama ir apie draugijos veikloje esančius trūkumus. Dar nenakankamas rajono knygų bičiulių dėmesys rajono bibliotekų fondo panaudojimo, bibliotekinių-bib-

liografinių žinių propagavimo problemoms. Mažai organizuojama renginių brolių respublikų ir kitų tautų literatūros populiarinimui. Dar trūksta nuoseklumo ir sistemingumo propaguojant šaknė literatūrą.

Ateinančiais metais visa tarybinė liaudis pažymės TSRS 60-metį. Daug šiam jubiliejui bus skirta renginių. Plačios perspektyvos atsiveria ir knygų bičiuliams, propaguojant TSRS tautų literatūrą, ruošiant parodas, renginius, skirtus jubiliejinei šventei. Ateityje reikia siekti, kad rajono knygų bičiulių veikla būtų dar kryptingesnė, įdomesnė, kad jos nariai įneštų didesnę indėlį auklėjant komunistinės ateities žmogų.

Diskusijose pasisakiusieji Anykščių melioracijos statybų montavimo valdybos knygų bičiulių pirminės organizacijos pirmininkė A. Gražienė, Anykščių knygyno vyr. pardavėja M. Pipirienė,

Burbiškio kaimo bibliotekos bibliotekininkė J. Ragaišienė, Troškūnų vidurinės mokyklos moksleivė L. Budrevičiūtė bei kiti kalbėjusieji pasidalino savo darbo patyrimu, pateikė įdomių minčių ir pasiūlymų dėl knygų bičiulių veiklos, jos įvairinimo.

Apie knygų bičiulių uždavinius, siekiant, kad knyga taptų dar įtaigesne, efektyvesne komunistinio auklėjimo priemone, kalbėjo LKP rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjas A. Sadaunikas. Savo mintimis apie knygų propagavimą bei tolimesnės knygų bičiulių veiklos gaires pasidalino Savanoriškos knygų bičiulių draugijos respublikinės valdybos atstovė A. Llolienė.

Konferencijos metu buvo priimtas nutarimas, išrinkta nauja knygų bičiulių draugijos Anykščių rajono organizacijos valdyba.

Aktyviausi knygų bičiuliai apdovanoti draugijos valdybos garbės raštais, asmeninėmis dovanėlėmis.

„K. d.“ inf.

Rajone, su kuriuo lenktyniaujame

Rokiškio siuvimo fabriko valgykloje nuo jos veiklos pradžios nepriklaistingai dirba virėja komjaunuolė Zita Balčiūnaitė. Čia visada įvykdomi planai, socialistiniai įsipareigojimai. Įmonės darbuotojai, pletaujantys šioje valgykloje, visuomeninio maitinimo darbuotojams dėkingi už skanius valgius.

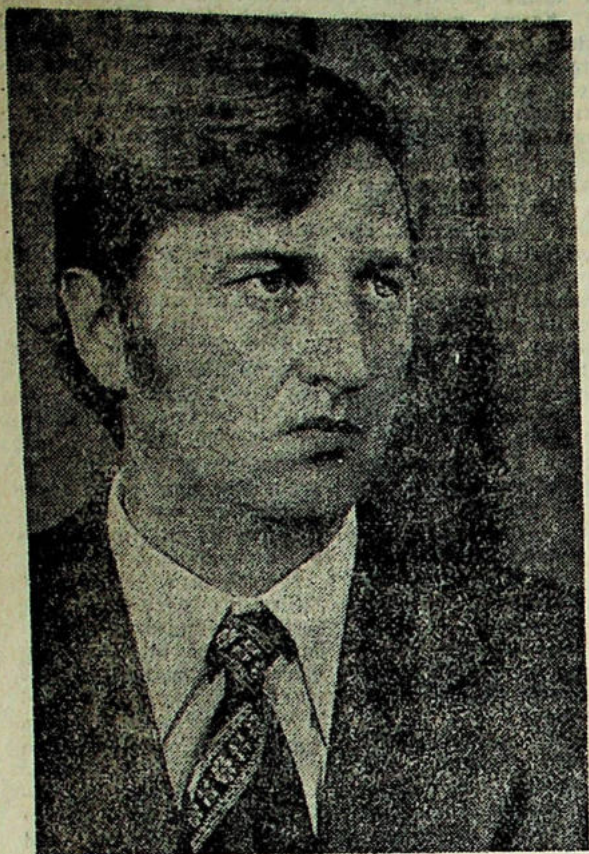
Zita Balčiūnaitė, kurią matome nuotraukoje, pripažinta geriausia jauna virėja rajone ir apdovanota Lietuvos LKJS rajono komiteto pereinamuoju prizu, garbės raštu ir atminimo dovana.

Rokiškio rajoninių kultūros namų metodinė komjaunuolė Nijolė Citrėnienė — geriausia jaunoji kultūros darbuotoja. Šis garbingas vardas jai pripažintas už 1980 metų socialistinio lenktyniavimo rezultatus. Buvusi Rokiškio kultūros mokyklos auklėtinė apdovanota Lietuvos LKJS rajono komiteto pereinamuoju prizu ir garbės raštu.

A. ZIBOLIO nuotraukos

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

Melloratorių kolektyve varuotojas Kazys Razanas dirba šeštus metus. Per šį laikotarpį sąžiningu darbu, sumanumu pelnė autoritetą bendradarbių tarpe. Kazys šauniai dirba ir šio penkmečio pirmaisiais, trijų ketvirčių planinę užduotį įvykdė 112 procentų.

J. DIDŽGALVIO nuotrauka

Testame pokalbį „Ar sugrįš į gimtinę?“

Jaučiu, kad ne-
kus paliksiu
imtajį kaimą.
Nebetikiu dau-
sazdžiais išsireiš-
kimais... Girdi, varuotojas,
kilęs iš to paties kolūkio,
nepajėgęs atsiplėsti nuo
gimtųjų vietų, dirbuojasi
plačiuose tėviškės laukuose
— čia rado savo pašaukimą.

O kaip tada, prieš penke-
tą metų, veržiausi kuo grei-
čiau įsigyti specialybę ir pradėti
savarankišką gyvenimą! Po poros metų profesinėje
technikos mokykloje grįžau
namo, į gimtąjį kolūką... Pa-
tikėjo man, kaip sakė, jau-
nam, perspektyviam mecha-
nizatoriui, dar nesena „Belo-
rusa“: dirbk, girdi, būk pa-
vyzdžiu seniams (mat, „ko-
legos“ beveik visi į penktą
dešimtį jau įkopę).

Gera buvo gauti plėni-
nį žirgelį laukais. O ir atly-
ginimas nemažas. Dar dvi-
dešimties neturėjau, o su
„seniais“ kaip lygus su ly-
giais dirbau.

Pirmasis derlius... Kaip
džiaugiasi, kai man, dar
visai žaliajam, palyginus su
kitais, patikėjo kombainą!
Tiesa, seniausio, labiausiai
išklėrusio, bet aš tada buvau
įsitikinęs: padirbėsiu, įgy-
siu patyrimo — „Nivą“ vai-
ruosiu.

Ne, matyt, nebevaivuosiu...
Kartėlio lašas nudėgino
visai nelauktai. Niekada ne-
pamiršiu tų buvusio klasės

draugo pašalpių žodžių:

— Užsisūdei, Linai, tam
savo kolūky... Ar dar žinai,
kas pasaulį dedas?

Pradžioje įsiseidžiau. Kaip
nežinosi?! Ką, manai, —
laikraščių nebeskaitau? Ar
gal radiją pamiršau? Ir, ap-
skritai, kuo aš už jį, tekin-
toją, prastesnis?

Aitrus, deginantis žodis
„kaimietis“ lyg kokio šmėk-

save pamiršau. Per tą pus-
metį tik kartą miestelin nu-
važiauvau — apsikirpti. Nie-
ko, maniau, baigsis darby-
metis — savo atsiimsiu: tele-
vizorių nusipirksiu, knygas
dažniau pavartysiu.

Rugiapjūtė — vėl prie
kombaino. Norėjau važiuoti
į ekskursiją po Kaukazą.
„Suprask — kviečiai gi ne-
lauks tavęs sugrįžtant“, —

taip, kaip ankstesni. „Kas
tau, Linai? Ar nebūsi įsimy-
lėjęs?“ — šaipėsi agrono-
mas, matydamas mano van-
gumą. „Į ką? — buvau be-
atrėžias. — Bene į tą sen-
mergę pardavėją? Ką gi
dvidešimtmetėms pas mus
veikti — valgyklos, kirpyklos
nėr.“

Zvilgtėčiau kažkada į sa-
vo atvaizdą veidrodyje. Tik-
ras „kaimietis“, anot to kla-
sės draugo. Kada paskutinį
kartą kaimyno pirtį lankiau-
si?... Sako, po metų kitių ir
kolūkis pirtį suręs, o iki
tol?..

Stengiausi, kiek galėda-
mas, neapsamant: žurna-
lus, laikraščius naktimis pa-
skaitau. Vilnių, teatruose,
kelis kartus buvau. Kitamet
lengvąją mašiną gaučiau,
namą gyvenvietėje žadėjo...
Geriau jau normalų darbo
laiką pažadėtu!

Štai ir stoviu dabar kryž-
kelėje. Gaila palikti gimtinę,
pamėgtą darbą. Bet kartu ir
troškimas turiningiau pra-
leisti likusią jaunystės dalį
stumia tolyn nuo tėviškės.

L. Gineltis

PASTABA: Spausdindama
ši straipsnį, redakcija tikisi
sulaukti iš kitų skaitytojų
laiškų, kuriuose lie patartų,
kaip reikėtų įveikti jaunam
mechanizatoriui kylančias
abejones, kaip įveikti pasi-
reiškančius sunkumus, kokių
būdu greičiau spręsti kalme
socialinio gyvenimo proble-
mas.

VISADA LAUKIAMAS

Sergejus Samšonovas
daug kartų buvo kviestas į
susitikimus su profesinės
technikos mokyklos mokslei-
viais. Įvairia tematika jam
teko kalbėti. Dalinoi prist-
minimais apie sunkią vaikys-
tę, nelengvą paauglystę, gra-
žiausius jaunystės metus,
praleistus karo frontuose,
sunkumus kaimo kolektyvi-
zavimo metais.

Kalbėjosi S. Samšonovas
su moksleiviais ir svarstyd-
mas aktualias šandienines
jaunimo auklėjimo proble-
mas, mėgiamos profesijos
pasirinkimo, meilės darbui,
pagarbos žmogui klausimus.

Niekada ir nieko taip ne-
laukia tie jauni, neramūs
vaikiniai, kaip šio nuostabaus
oratoriaus, nepaprastos eru-
dicijos ir humaniško žmo-
gaus, tokio nepaprasto. Klau-
si savęs, kas padeda taip
greit įsigyti dėmesį ir pa-
garbą šioje moksleivių audi-
torijoje. Gal jo oraciniai ga-

bumai, gal jo emocinga kal-
ba, o gal tai, kad kiekvie-
nas žodis turi didžiulę pras-
mę, persunktas gilia tiesa.
Jo klausydami šie visada
judrūs ir neramūs mokslei-
viai visiškai tyloje išsėdi
dvi ir daugiau valandų.

Paskutiniame susitikime
jis kalbėjo, kokio mecha-
nizatoriaus laukia kaimas, apie
meilę, pagarbą sunkiam
žemdirbio darbui. Už ką
šiandien labiausiai vertina-
mas jaunas žmogus: už dži-
nus, madingą šukuoseną, ar
darbštumą ir mokėjimą būti
doru žmogui?

Niekada S. Samšonovas
nenutylė apie svarbiausias —
būtiniausias žmogiškąsias
savybes. Jis akcentuoja, kad
svarbiausia žmogui, bet ko-
kios profesijos, bet kokį dar-
bą dirbančiam, išlikti sąži-
ningu, mokančiu gerbti ki-
tus žmones. Kad reikia būti
dvasiškai stipriu, kad visas
teigiamas savybes žmogui
išugdo tik darbas. Darbo dė-

ka žmogus tampa pilnaver-
čiu.

Tarp moksleivių — sukėlė
diskusijas lektoriaus pasaky-
tos mintys, kad niekas nega-
li taip išauklėti žmogaus,
kaip jis pats. Juk ir geriau-
sias auklėtojas nesugebės
pažinti savo auklėtinio taip,
kaip jis pats. Pats geriau
žinai už visus mokytojus, ko
tau trūksta. Kad griežčiau-
sias ir teisingiausias teisė-
jas sau yra pats žmogus.
Bet stoti į teismą pačiam
prieš save yra sunkiausia.
Kartais išsiskaičiuoji visas sa-
vo ydas, o garsiai jų pripa-
žinti — negali. Pradedi pa-
laipsniui su jomis kovoti,
bet čia ne vienam pritrūksta
stiprios valios.

Ir ateity moksleiviai lauks
susitikimų su šiuo įdomiu
pašnekovu.

D. Stulgienė
Troškūnų KPTM Nr. 2
dešytoja

KAI ELEKTRIKAS — NE ELEKTRIKAS

Malonu, kai naujame pa-
state sumontuotas elektros
jrenginys dirba be priekaiš-
tų. Siuolaikiniuose visuome-
niniuose pastatuose vieno-
kios ar kitokios paskirties
technikos nestinga. Papras-
tai, eksploataciją lydi sėk-
mė, jeigu šią elektros tech-
niką perima iš statybininkų
eksploatuoti patyręs, savo
darbą žinąs elektrikas eks-
ploatacininkas.

Deja, ne visada taip būna.
Neretai jau pirmosiomis pa-
stalo elektros jrenginio eks-
ploatacijos dienomis susidu-
riama su eksploataciniais
sunkumais, nes nebūna elekt-

riko eksploatacininko. Pirmas
perdegęs saugiklis arba ki-
toks sutrikimas neretai būna
perspėjamų signalų apie
gedimą. Tokiu atveju gedimą
pavedama šalinti statybi-
ninkui arba kitam dar-
buotojui, neturinčiam mini-
malų žinių ir supratimo
apie elektros jrenginį bei
saugumo techniką. Nežinant
elektros jrenginio schemos,
neturint tam įgūdžių, nusta-
tant gedimo priežastį bei ją
šalinant, elektros jrenginys
vietoje taisymo gadinamas,
grubiai pažeidžiama saugu-
mo technika. Neretai po to-
kio eksploatacinio elektros
jrenginio „taisymo“ vėl ten-
ka kviestis statybininkus.
Patiriamos bereikalingos iš-
laidos, kartais nepataisomai
jau būna sugadinti nemažą
vertę turintys elektros jren-
giniai.

Įvairiai teisiname, kodėl
įstaigose ar organizacijose

nera elektriko eksploataci-
ninko etato. Neva, tam rei-
kalingos papildomos lėšos.
Betgi visi gerai žinome, kad
negendančios elektros techni-
kos nėra. Tad kodėlgi pala-
kame likimo valiai neretai
tūkstančius kainuojantį elekt-
ros jrenginį?

Panašios negerovės paste-
bimos Sovietimo skyrui pri-
klausančiose mokyklose, pre-
kybos įstaigose ir kitose or-
ganizacijose.

Nors ir kaip bebūtų — vi-
rėjui mokytojo, o šaltkal-
viui buhalterio darbas neski-
riamas. Mat, iš tokio darbo
gerų rezultatų nelauk. Ma-
tyt, čia yra viena išeitis —
reikia elektrikų eksploataci-
ninkų. To reikalauja ir elekt-
ros jrenginių eksploatacijos
taisyklės.

J. Bagdonas
Anykščių elektros
realizavimo poskyrio
inspektorius

Gerų darbų nepamirši

Prieš trejetą metų užklupo mane nelaimė: sunkiai
susirgo vyras. Ilgai gydėsi, pusę metų gulėjo Anykščių
ligoninėje, paskui Vilniuje. Gydytojų didelių pastangų
dėka sugrįžo į gyvenimą. Dabar gauna trečią invalidi-
dumą grupę ir dirba lengvą darbą. Negaliu net išvardinti
visų gydytojų, kurie man padėjo, kitių ir pavardžių ne-
žinau. Kantriai ir ilgai gydė B. Seneckienė, gydytojai
E. Skačkauskas, K. Bajorūnas, paskui G. Narkevičienė.
Vėl ilgai gulėjo Kavarsko ligoninėje, gydėsi Romainuo-
se. Sirdingai dėkoju medicinos seselei Reginai Genienė.
Tai buvo didelė mano pagalbinkė, visada padėdavo,
užjausdavo, išklausydavo.

Sveikata — brangiausias žmogaus turtas ir tie, ku-
rie ją padeda sugrąžinti — patys brangiausi žmonės.
Gerų darbų niekada negali pamiršti.

E. Mačiulienė

Nežinybinės apsaugos poskyrio kontrolierė

Ziemos keletis.

A. MOTIEJONO nuotr.

Jei ledas netvirtas

Traupio aštuonmetėje mo-
kykloje vyko viktorina „Ka-
da ledas draugas, kada...“.
Atsakinėjome į klausimus,
kaip reikia elgtis ant ledo,
pajutus, kad jis dar nestip-
rus ir gali neišlaikyti. Ge-
rausiai į klausimus atsaki-
nėjo Aidas Aukštuolis, So-
nata Riškaitė, Virga Kizytė,
Regina Lukoševičiūtė, Ramū-
nas Sakalys ir Audronė Sa-
kalaukaitė.

Šie mokiniai mums primi-
nė, kaip patikrinti ledo tvir-

tumą, kaip reikia būti atsar-
giais ir neskubėti, vaikščioti
tik užšalusiais ežerais ir tū-
nia.

Aurelija Audickaitė
Traupio aštuonmetės
mokyklos mokinė

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

3 spal. 1981. XII. 17

MIŠKO ETIUDAI

VIENINTELĖ ZVAIGZDĖ

Dienos dabar visai trumpos, niūnios. Vargiai išbrėkstančios. Ko gero, išbrėkstančios tikrai tam, kad atskirtų vieną naktį nuo kitos nakties. Vis tokios bežvaigždės, gilios, lyg bedugnė sietuva. Iš nakties į naktį eina miškas. Rodos, jau niekada nepragys apyaušrio vyturys, neprazdės šilagėlė.

Šiandien pamačiau zvaigždę. Vienintelę visame tume dangų. Spindi ir virs miško, virs žemės ir pulsuoja šviesa. Tokia šviesa, kuri sugrąžina tikėjimą ryto giedančių vyturiu, žydinčia šilagėle.

Kaip reikėjo šitos nakties, nepanašios į prieš tai buvusią. Su vienintele zvaigžde iš neperregimos tamsos. Su spinduliais man ryškia, mažute prosaulė.

SOKANCIOS EGLAITES

Lietus trypia nukritusius medžių lapus. Šiandien vėjas. O los viesulo plaukistomos, į laukymę išbėgusios eglaitės taip gracingai lankstosi, mojuoja šakelėmis, kad, rodos, jos šoka. Stai imsi ir

Iš brolišku respublikų patyrimo

GECHAS — PER PORĄ SAVAICIŲ

Labai paspartėjo pasaru ruošimo cechų statyba Omsko srityje, statant juos pagal naujus projektus. Anksčiau mišiniams naudojami pasaru bunkeriai būdavo įrengiami rūsyje, o dabar montuojami ant grindų ir pripildomi iš savivarčių transporto priemonių nuo specialios estakados. Cechas, kuriame per valandą galima paruošti iki 20 tonų mišinių, dabar pastatomas per 15–20 dienų. Sumažėjo statybos darbų sąvokaina.

KILIMELIAI PARSELIAMS

Amūro srities Archaros rajono žemės ūkio energetikos įmonės pradėjo gaminti asbocementinius, elektrinio šildymo kilimėlius parseliams. Kiekvienas jų suvartoja energijos ne daugiau kaip šimto vatų lemputė, o parseliai būna sveikesni, greičiau auga. Elektriniai kilimėliai padidina tuo, kad juos galima pagal reiką įjungti, nesunku pakeisti sugedusius.

IMONĖS PASIIMA PIENĄ

Mostiskos rajone ne vienam ūkiui nebereikia vežti pieno į kombinatą. Įmonės pienovežiai važinėja pagal išankstinę grafiką, jų vairuotojai apmokyti kombinato laboratorijose, sugeba kartu su ūkių specialistais įvertinti pieno kokybę. Už pieno priėmimą ir gerą jo kokybę mokama priemoka. Daug pieno tiesiai iš ūkių paima kombinatai ir kituose Lvovo srities rajonuose. 94 procentai supirkto kiekio yra pirmarūšis.

(TASS-ELTA)

pasklis po visą laukymę, pasileis sukūti ratu iki apkvaitimo.

Matyt, taip jau mums, žmonėms, būdinga, kad žvelgdami į peizažą, į medį, į paukštį, į žiūrį kažką saviško, artimo, žmogiško. Viską matuojame savimi.

Stai ir dabar, viesulas sklaisto eglaičių šakas, lanksto jaunus medelius. Negera jiems. Bet man regisi, kad jos, žaliaakės ir žaliakasės, šoka šoka linksmai, jaunatviškai. O vėjo švilbesy net pasigirsta valso melodija.

KLEVO SMUKAS

Jau kelinta para siautėja vėjas. Nenurimsta nei diena, nei naktį. Miškas gaudžia lyg įsiūbuotas varpas.

Neatlaikė senas pamiškės klevas siautulingo viesulo šuoro. Atplyšo pati didžiausia šaka, įskilo kamienas. Pro miško gaudesį, pro žalią pušų viršūnių mūšą girdisi, kaip girdžda klevas. Gailiai, liūdnei.

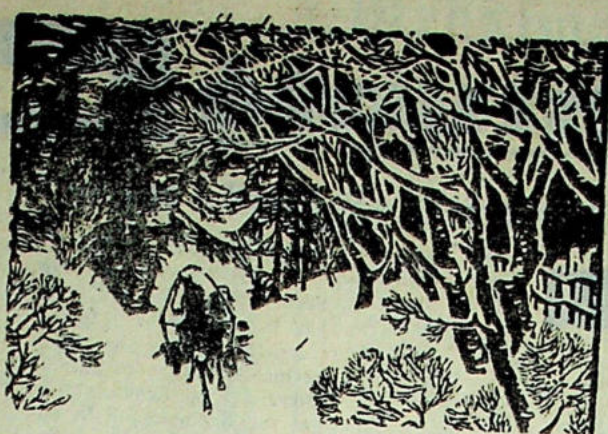
Ne, tai ne girdždesys. Tai verkia smuikas. Kurio aš niekada nepadarysiu. Ir vargu, ar kas nors kitas jį padarys.

Klausausi, kaip rauda klevo krūtinėje smuikas.

KRINTANT PIRMOSIOMS, SNAIGĖMS

Krinta jos lengviau už miglą, už tylą. Tokios baltos baltos, lyg dar nelėgdytos akimirkos. Ir ju tiek daug, kad užteks kiekvienam po snaigę, po baltą sekundę.

Ištiesiu delną pirmajai snaigėi. Lengvai ir švelniai, kaip ramunės alsavimas. Bet vos tik prigludo ji prie delno, iškart sutirpo. Pavirto mano vaikystės ašara. Pramažėjo.

lieta seniai seniai. Tada, kai sužinojau, kad mane paliko tėvas...

ŽIEMOS AKYS

Kaip nutamsėja upė, iškritus sniegui, nubalus pakrantėms. Tarsi juodame veidrodyje atsispindi joje sniegini medžiai, snagių kritimas. Ir viskam abūjos, į save užsižiūrėjusios žiemos akys.

BALTA TYLA

Ir tyla turi savo spalvą.

Menu mėlyną vasaros priešaušrio tylą, kurioje auga tuoj tuoj išsprogiantys garsai. Zinau juodą akmens tylą, kur miega priešistoriniai amžiai. Kiek kartu esu grimzdesį ir raudoną saulėlydžio tylą, viską apglėbiančią, priverčiančią įsiklausyti į laiko tėkmę.

Šiandien balta, krintančio sniego tyla. Sujungianti dangų ir žemę. Tyla, kurioje nėra šešėlių. Tik noras iš naujo gimti. Ir nebylus būsimos pavasario upokšnių skambesys.

KAS NUPIESTA PUTINĖ?

Nupjoviau sauso putino šaką, padročiau ją peiliu ir pamaciau keistą piešinį medienoje. Lyg kas būtų į tušą pavilgęs plunksną ir ploną liniją medžio viduje išve-

džiojos debesų kontūrus, kažkokius nesuprantamus vingius.

Kada ir kaip atsirado tie piešiniai putinė? Ir ką jie galėtų reikšti?

Parsinešiau namo tą išrašytą šaką, miško padovanotą suvenyrą. Kartais pavartau ją rankose, bandau atspėti piešinių paslaptį. Ir kiekvieną kartą įžvelgiu kažką naują, netikėtą. Anąsyk juose įsiskaičiau medžio rentgenogramą, šįvakar pamaciau seniai užakusio, visų pamiršto savo tėviškės ežero žemėlapi.

RAUDONI PAUKŠČIAI

Į eglės viršūnę nutūpę kryžiasnapiai. Neatsižūriu į juos, raudonus, it iš aušros plaukusius.

Iš tolo spindi, dega raudoni paukščiai baltame, ką tik iš sniegkrčio išbridusiame miške. Tuo savo raudoniu tarsi šauktų ir mane degti...

Neilgai užsiūbu eglės viršūnėje kryžiasnapiai. Kip-kip-kip, — švelniai susneko vienas. Kip-kip-kip-kip, — pritarė kiti. Ir purptelėjo, pakilo būrelis paukščių lyg žarijų saują, pametėta į palšą žiemos dangų.

Nuskrido paukščiai, nutolo. Bet tarp miško ir manęs liko raudoni jų atšvytuliai. Kaip nerimas baltojo tyloje.

R. Vygandas

PADĖTIS LENKIOJE

VARŠUVA. (TASS-ELTA).

LLR Valstybės tarybos gruodžio 13 d. dekretu šalyje įvesta karinė padėtis ir įsteigta Karinė nacionalinio gelbėjimo taryba. Per radiją į tautą kreipėsi LJD CK pirmasis sekretorius, LLR Ministrų tarybos pirmininkas V. Jaruzelskis. Jis pabrėžė, kad šios priemonės imtasi dėl šalies gresiančios anarchijos, ekstremistinių „Solidarumo“ jėgų, kurios atvirai veržiasi į valdžią, neat-sakingų veiksmų.

V. Jaruzelskio kreipimasis, Karinės nacionalinio gelbėjimo tarybos pareiškimas ir Valstybės tarybos dekretas dėl karinės padėties įvedimo šalyje buvo ne kartą skaitomi per radiją.

Sudarius Karinę nacionalinio gelbėjimo tarybą, taip pat buvo paskirti kariniai komisarai — įgalotiniai, kuriems suteikta teisė kontroliuoti valstybinės administracijos organų — nuo ministerijų iki gminų — veiklą. Komisarams suteikta teisė drausmė tvarka šalinti iš postų asmenis, neatliekančius savo pareigų.

Internuoti ekstremistiniai „Solidarumo“ lyderiai, taip pat nelegalių antisocialistinių organizacijų, konkrečiai — KOS-KOR ir „Nepriklausomos Lenkijos konfederacijos“, nariai. Taip pat izoliuota grupė asmenų, kuriems tenka atsakomybė už visuomeninę politinę ir ekonominę krizę Lenkijoje.

Karinės padėties laikotarpiu dekretas draudžia rengti susirinkimus, manifestacijas, platinti leidinius, publikacijas ir informaciją be išankstinio atitinkamų organų leidimo. Neleidžiama rengti iokių streikų ir protesto akcijų. Laikiniai nutraukiamas draugių, profsąjungų, sąjungų, taip pat organizacijų, kurių veikla kelia pavojų valstybinei santvarkai, darbui, saugumui ginklų ir sprogmenų savininkams pasiūlyta juos nedelsiant atiduoti. Imamasi kitų priemonių viešajai tvar-

kaip ir rimčiai šalyje užtikrinti.

Paskelbus karinę padėtį, Varšuvoje, Gdanske ir daugumoje kitų šalies rajonų apskritai laikomasi rimties. Budi sustiprinti civilinės milicijos būriai ir armijos patuliai, jie tikrina autotransportą ir dokumentus. Saugomi Varšuvos rajonai, kur yra LLR seimo, Ministrų tarybos ir LJD Centro komiteto rūmai. Laikinali uždarytas sostinės aerouostas. Nuo karinės padėties paskelbimo momento Varšuvoje išjungti telefonai ryšiai.

Kaip pabrėžiama Karinės nacionalinio gelbėjimo tarybos pareiškime, LLR ginkluotųjų pajėgų remiama karinė taryba, tikėdamasi visų patriotinių ir pažangių visuomenės jėgų pasitikėjimo ir pagalbos, yra tvirtai pasirūzusi užtikrinti rimtį šalyje ir jos saugumą.

Kreipdamasis į tautą, V. Jaruzelskis pažymėjo, jog partija ir vyriausybė nuosekliai stovi už tai, kad būtų sukurtas nacionalinės santarvės frontas, kad susivienytų visos patriotinės liaudies jėgos Lenkijos išgelbėjimo vardan.

Jis paragino padaryti viską, kad šalvie įsiviešpatuotų visuomenės rimtis, kad pradėtų normaliai funkcionuoti liaudies ūkis, būtų atkurtas pasitikėjimas valstybiniais valdžios organais ir jų gerbimas.

V. Jaruzelskis paragino sutelkti gretas Lenkijos jungtinės darbininkų partijos — vadovaujančios jėgos visuomenėje, nuosekliai stojančios už socializmo Lenkijos Liaudies Respublikoje įtvirtinimą ir tolesnį kūrimą. Kreipdamasis į socialistines šalis, jis pabrėžė, kad lenku tauta aukštai vertina Tarybų Sąjungos ir kitų socialistinės sandraugos šalių draugystę, jų brolišką pagalbą. Lenkija, pasakė jis, buvo ir bus tvirta Varšuvos Sutarties grandis, socialistinės sandraugos narė.

valstybiniam ūkiams nuimti derlių. Jaunimo brigados surinko beveik 5 milijonus tonų kukurūzų, daržovių ir pašarinių kultūrų.

ULAN BATORAS. Viena iš didžiausių Liaudies Mongolijos miestų — Erdenete stoja į rikiuntę pirmoji dalis naujo kombinato, kurio metinis pajėgumas — daugiau kaip 5 tūkstančiai tonų duonos bei pvaro gaminių ir maždaug 3 milijonai litrų pieno. Statyti įmonę padeda tarybiniai specialistai.

(TASS-ELTA)

Redaktorius
ST VINCIONAS

Reikalinga

„Svyturio“ kolūkiui reikalingi elektrikai.
Kreiptis į kolūkio valdybą, arba skambinti telefonu 5-12-80.

STASEI STEIKONIENEI ir dukrelei DALYTEI Tegul nuosirdūs užuotautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, mirus brangiam vyrui ir tėveliui.
Plonierių alkštės gyventojai ir Cepokienės šeima

SOCIALISTINĖ ŠALYJE

SOFIJA. Rusės S. Karadzio mašinų gamyklos kolektyvas pagamino naujas labai našias agregatines stakles. Jos gali per metus paruošti milijoną detalių.

BUKARESTAS. Šį rudenį daugiau kaip pusantro milijono rumunų moksleivių, studentų, jaunų darbininkų padėjo kooperatyvams ir

STASEI STEIKONIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui, reiškiamo nuosirdžia užuojautą.

BGAK siuvyklos darbuotojų kolektyvas

Liūdesio valandą nuosirdžiai užjaučiame mokytoja ZOFIJĄ NARBUTIENĘ, mirus jos mylimam tėveliui.

Viešintų vidurinės mokyklos mokytojų kolektyvas

Mirus BALIUI LAUCIUI, reiškiamo nuosirdžia užuojautą vėlonio artimiesiems.

Nežinybės apsaugos poskyrio darbuotojai

ŽINIOS

APIE PIENO GAMYBĄ IR PRIMELŽIMĄ IS KARVĖS RAJONO OKIUOSE
1981 m. gruodžio mėn. 7—14 d. d.

Okio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc.	Iš karvės kg			Okio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc.	Iš karvės kg		
		per parą	+,- lygt. nant su 1980 m. tuo pačiu laikot.				per parą	+,- lygt. nant su 1980 m. tuo pačiu laikot.	
Sodininkystės t. ūkis	107	8,8	+0,3		Surdegis	89	4,4	-0,8	
Aknystų pagalb. ūkis	105	8,0	+1,0		K. Staro	125	4,1	+1,0	
„Svyturys“	101	7,9	-		Andrioniškis	92	4,1	-0,5	
Kurkliai	96	7,0	-0,3		Jakšiško t. ūkis	130	3,8	+0,8	
Elmininkų eksp. ūkis	94	7,0	-0,3		„Puntukas“	102	3,8	-	
„Lenino keliu“	96	6,5	-0,3		„Atėitis“	102	3,6	+0,1	
„Pirmyn į komunizmą“	102	6,3	+0,1		Naujasodžio t. ūkis	132	3,4	+1,0	
Svedasai	103	5,9	+0,2		„Aukštakalnis“	101	3,4	+0,1	
Staškūniškio t. ūkis	141	5,3	+1,4		Cerniachovskio	100	3,3	-	
„Nevėžis“	99	5,4	-0,2		„Atžalynas“	71	3,1	-1,4	
„Anykščių šilėlis“	78	5,3	-1,5		„Už taiką“	87	3,0	-0,4	
„Gimtoji žemė“	103	5,2	+0,1		Skieponys	77	3,0	-0,9	
„Gintaras“	85	5,2	-1,0		M. Melnikaitės	84	2,8	-0,6	
Raguvelės t. ūkis	102	4,9	-		RAJONE:	97	4,8	-0,1	
„Aušra“	80	4,6	-1,1						
„Vienybė“	113	4,5	+0,5						
Levaniškis	104	4,5	-0,2						

Anykščių rajono informacinė skaičiavimo stotis

234930, Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14 74, red pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

„Коллективнис дарбас“ (»Коллективный труд») — орган Анякшяйского районного комитета КП Литвы и Анякшяйского районного Совета народных депутатов. Редактор С. Винчионас, г. Анякшяй (на литовском языке)

Spausdinama rotacine mašina, pusės „Pravdos“ formato, Tiražas 11.264 Užsak. Nr. 2024 Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius. Pergalės 35, Spaudė Ukmergės spaustuvs J. Janonio 31. Indeksas 87262.

RASYKITE IR SKAMBINKITE